

Čez planke

„Pa misliš, da se splača?“ Miha me je napeto opazoval in čakal, kako se bom odzval. Sedela sva na pomolu, stvarnost domačega okolja pa še vedno ni popolnoma izrinila spominov na Montpellier, kjer sem v okviru programa Erasmus+ preživel prejšnji semester. Program študentskih izmenjav Erasmus+ letos praznuje trideset let. V teh tridesetih letih se je čez planke podalo 9 milijonov mladih, ki so želeli iz prve roke spoznati še kakšno evropsko deželo.

Miha me s svojim vprašanjem ni zmedel. „Mislim, da je bila to ena boljših odločitev v mojem življenju. Univerza v Montpellieru je med vodilnimi pri raziskavah s področja biologije. Poleg tega mi je delo na terenu v naravnem parku Camargue omogočilo primerjavo okoljevarstvenih ukrepov za varstvo ptic v ustju reke Rone s tistimi v Sečoveljskih solinah.“ „Razumem, razumem,“ se je namuznil Miha in dodal: „Kakšno pa je kaj študentsko življenje v Montpellieru? Se dogaja?“ „Spoznal sem študente z vseh koncev sveta. Še največ težav sem imel pri spoznavanju domačinov, vsaj na začetku, vendar mi je znanje italijanščine pomagalo, da sem hitro osvojil osnove francoščine. Pri tem mi je bil v pomoč tudi Marc. Njegov dedek je Sicilijanec, kot mornar pa je preplul svet po dolgem in počez, preden se je ustalil v Montpellieru. Na splošno se na jugu Francije čuti vpliv italijanske, pa tudi španske kulture. Marca sem povabil v Slovenijo na počitnice, dopisujeva pa si tudi po Facebooku. Tako lahko vadam in izboljšujem svoje znanje francoščine. Pravzaprav razmišljam tudi o podiplomskem študiju v Franciji.“ „Se pravi, ti bi mi torej svetoval, naj se prijavim na študentsko izmenjavo?“ je okleval Miha. „Poleg podatkov in virov, ki sem jih zbral za svojo diplomsko nalogo, sem se v Montpellieru naučil, kako se znajti v neznanem okolju, ko enostavno padeš v vodo brez pravega znanja lokalnega jezika. Priznam, da ni bilo vedno enostavno, sem pa zaradi tega postal bolj samozavesten in iznajdljiv.“ „Občudujem te, res te občudujem,“ je odvrnil Miha, potem pa je nagajivo nadaljeval: „Svoje teme za diplomsko nalogo še nisem izbral, si pa predstavljam, da bi na jugu Francije nekaj mesecev že nekako preživel.“

Nato sva na pomolu še nekaj časa kramljala o tem, kaj se je dogajalo, medtem ko sem bil v Franciji. V Montpellieru sem sicer sklenil mnoga poznanstva, vendar pa sem bil vesel, da me stari prijatelji še niso pozabili.